"శేఖర్ గారు! మీరు దయచేసి వెళ్ళిపోండి. ఇంకెప్పుడూ నాతో మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించకండి" అని మైథిలి ఆవేశంతో అన్నది. ఎందుకో ఆమె కంత అలుక?

సాయంకాలం నాలుగు—అయిదు గంట లప్పుడు స్నేహితురా లింటిదగ్గరనుండి వచ్చిన మైథిలి పంజరంలోని మైనా 'మధూ, మధక్కాయ్' అని పిలుస్తున్నా వినిపించుకోకుండా, వినురుగా సరాసరి తన రూంలోకి పోయి చేతిలోని వానిటీ బాగ్, ప్యాకెట్ బల్లమీద గిరవాటేసింది. డోర్‌వింగ్స్ 'ఘామ్మ'ని వేసేసుకుని 'దభాలున' బెడ్‌మీద వాలి పోయింది.

పంజరంలోని మైనా హడలిపోయి ముడుచుకు కూర్చుని మౌనంగా కునుకుతీయసాగింది.

* * *

అరగంట గడిచింది. మంచంమీంచి లేచి 'రయ్' మంటూ తలుపులు తెరుచుకు బయట కెళ్ళింది మైథిలి.

"పీరాయ్!" .... గట్టిగా కేకేసింది.

తోటలో మొక్కలకు గొప్పులు తవ్వుతూన్న పీరయ్య 'మబ్బులేవీలేకండా ఉరిమిందేం చెప్మా' అనుకున్నాడు ఆకాశంకేసి చూసి.

"పీరాయ్!" .... మళ్ళా ఉరిమింది.

పీరాయ్ ఈసారి అదిరిపడ్డాడు. 'అమ్మాయిగారు పిలుస్తున్నారు' అనుకుంటూ 'ఆఁ! ఆఁ! వత్తున్నా నమ్మా'....అంటూ చేతిలోని పలుగు క్రింద పడేసి మెట్లకేసి పరుగులీశాడు.

మైథిలి మెట్లమీద నుంచుంది. ఎప్పుడూ శాంతలక్ష్మిలా హాయిగా నవ్వుతూ కలకలలాడే అమ్మాయిగారు ఈవేళ అపరకాళికలా అగ్నిస్ఫులింగాలు వెదజల్లుతూండడం చూసి పీరయ్య తెల్లబోయాడు.

"ఇదిగో! పీరాయ్! ఆ శేఖరంగారు గాని నా కోసమని వచ్చి అడిగితే నేను లేనని చెప్పు తెలిసిందా"

ఆమెమాటలు విని పీరయ్య మరింత తెల్లబోయాడు.

"అమ్మాయిగారూ! ఏంటండీ అంటున్నారు. మన శేఖరంబాబు! ఆరు వత్తే మీరు లేరని చెప్పమంటన్నారా" .... మనస్సులోని సంశయాన్ని వెళ్లగక్కాడు పీరయ్య.

మైథిలికి చెడ్డ విసుకు వచ్చేసింది.

"అవునురా పీరాయ్! ఆయనగారే! అలా అని చెప్పు నేనింట్లో ఉన్నానని నన్ను పిలిచావో నీ పని పడతా" .... అంది తీక్షణంగా.

బర్ మంటూ ఇంటిముందు కారాగింది. కార్లోంచి దిగుతూన్న తండ్రిగార్ని చూసి గతుక్కుమంది మైథిలి. ఇంటి కీవేళ అలస్యంగా వస్తానన్నారే! వాచి ఉబ్బిపోయున్న తన కళ్ళనీ, ఎర్రగా కందిపోయున్న మొహాన్నీ చూశారంటే ఆయన వూరుకోరు. కారణం చెప్పమంటూ కూర్చుంటారు. మైథిలికి ఏం చేయాలో తోచలేదు. చటుక్కున లోపలకు పరుగెత్తి టవల్ తీసుకు బాత్‌రూంలోకి పరుగెత్తింది. పంజరంలోని మైనా "వచ్చారా బాబాయ్" అంటూ కికిచ లాడింది.

* * *

గడియారం టంగుటంగున ఆరుగంటలు కొట్టింది.

గార్డన్‌లో జాజిపందిరి ప్రక్కగా కుర్చీ వేసుకు కూర్చున్నారు. రోజూ ఆవేళకి అక్కడ కూర్చుని కూతురితో కబుర్లాడుతూ టీ త్రాగడం ఆయనకి అలవాటు. ఆయన కెదురుగా మరో కుర్చీలో మైథిలి కూర్చుని ఏదో పత్రిక తిరగవేస్తోంది. ఖాళీచేసిన టీ కప్పును బల్లమీద పెడుతూ ప్రకాశరావుగారు కూతురువంక చూశారు.

'అమ్మా! మధూ! ఒంట్లో బావుండలేదా'

> ఉపన్యాసకుడు: కాలాతీతమైనందుకు సభికులు మన్నించాలి. రిస్టువాచీ ఇంటిదగ్గర మరచిపోయాను. అందువల్ల టైము తెలియలేదు.
>
> సభికులలో ఒకరు: గడియారం లేదుసరే. గోడమీద కేలండరుందిగా!
>
> వి. శివరామయ్య (బాపట)

అన్నారాయన చిటుక్కున. మైథిలి మొహాన్ని పుస్తకంమాటున దాచుకుంటూ ఏదో చెప్పబోయింది. అప్పుడే గేటు తెరుచుకు లోపలకు వస్తూన్న చంద్రశేఖరాన్ని చూసేసరికి ఆమెనోరు మూగవోయింది. గభాలున కుర్చీలోనుండి లేచి 'టీ మరి కాస్త తెచ్చేదా నాన్నా' అంటూ తల వంచుకు లోపలకు గబగబా వెళ్ళిపోయింది.

"హెలో! శేఖర్! రావోయ్ రా! ఈవేళ ఇంకా రాలేదేమా అనుకుంటున్నా. ఈ దినం సినిమా ప్రోగ్రాం ఉంది గాదూ" అంటూ వస్తూన్న యువకుని ఆహ్వానించారు. శేఖర్ ఆయనకు దగ్గరగా ఉన్న మరో కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. కాని అతని మనస్సంతా తను వస్తూంటే లోపలకు 'రయ్' మంటూ వెళ్లిపోయిన మధు మీదే ఉంది.

'అమ్మాయ్! శేఖరం వచ్చాడు. మరో రెండు కప్పులు టీ తీసుకురా''...కేకేశారు ప్రకాశరావుగారు. కాని మైథిలి రాలేదు. నిముసాలు గడిచాయి. ఈవాళ్టి ఆమెప్రవర్తనలో ఏదో పెద్ద మార్పు కనిపించింది ఆయనకు. రోజూ శేఖరందర్శనం కోసం ఎదురుతెన్నులు చూస్తూ అతను రాగానే కలకలలాడుతూ ఎదురువెళ్ళే మధు అతను వస్తూంటే అంత నిర్లక్ష్యంగా ఎందుకు వెళ్ళిపోయిందో ఆయనకు అర్థంకాలేదు. శేఖరం సంగతి సరేసరి. ఉదాసీనంగా అటూ యిటూ ఊగిసలాడుతున్న జాజి మొగ్గల వంక చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు. మరి కాస్సేపటికి పీరాయ్ రెండు కప్పుల టీ తెచ్చి టేబిల్‌మీద ఉంచాడు.

"ఇవ్వాళ 'సినిమాకు' పోదా మనుకున్నాం కదండీ మరచారా" అన్నాడు శేఖర్ ఉల్లాసంగా టీ తాగుతూ.

"అవునోయ్. జ్ఞాపకముంది. కాని నాకు రావటానికి తీరికలేదు బాబూ! కలక్టర్‌ని కలిసే పని తగిలింది. మధూ, నీవూ వెళ్లండి, టైం అయిపోయింది. ఈవేళకి ప్రారంభం అయ్యుంటుందికూడా" అంటూ "మధూ" అని కేకేశారు ప్రకాశరావుగారు.

మైథిలి వచ్చింది. శేఖరం ఆమెవంక ఆత్రతగా చూశాడు.

"మధూ! సినిమాకు పోదామా"...అన్నాడు చిరునవ్వుతో.

అతని ప్రశ్నకు జవాబీయకుండా మైథిలి తండ్రికేసి తిరిగింది.

'సినిమాకా! నాన్నా! ఈవేళ నాకెక్కడికీ వెళ్ళాలని లేదు''... అంటూ గిరుక్కున తిరిగి లోపలకు వెళ్ళిపోయింది.

శేఖర్ రాతిబొమ్మలా కూర్చుండిపోయాడు. ప్రకాశరావుగారికి పరిస్థితి ఏమీ అర్థంకాలేదు.

"పోనీలే! శేఖర్! మధు ఈవేళంతా అదోలా ఉంది. ఒంట్లో బావుండలేదేమో! మంరోసారి వెడదాం" అనా రాయన.

మధు ఎందుకో శేఖరం మీద అలిగింది. అలస్యం చేశాడని కాబోలు. పిచ్చిపిల్ల అనుకున్నాడాయన మనస్సులో. ఇంతకీ చంద్రశేఖర్ ఆయనకి కాబోయే అల్లుడు. మరో నెలలోనే పెళ్లి కాబోతోంది.

'మరి నేను వెడతానోయ్ శేఖరం! భోజనానికి ఉంటావుగా. తొందరగా వచ్చేస్తా. మధు లోపల ఉంటుంది....చిన్నగా నవ్వుకుంటూ వెళ్లిపోయారు ప్రకాశరావుగారు. ఆయన వెళ్ళాక శేఖర్ కుర్చీలో కాస్సేపు అలానే కూర్చుండిపోయాడు. మధు ఎందుకో కోపంగా ఉంది. కాస్సేపు బతిమిలాడాలి కాబోలు. ఏం చేస్తున్నదో చూద్దాం. లేచి హుషారుగా లోపలకు వెళ్లాడు. హాల్లో మైథిలి సోఫాలో పరధ్యానంగా ఏదో ఆలోచనగా కూర్చుంది. రేడియోలో 'పన్యాల' అతి గంభీరంగా తెలుగులో వార్తలు చెప్పుకుపోతున్నారు. కారు రావడం...నాన్న వెళ్లడం — అంతా ఆమె వింటూనే ఉంది. శేఖర్‌కూడ ఆయనతో వెళ్ళిపోయుంటా డనుకుంది మధు.

"మధూ!" అని తీయగా ఎవరో పిలిచేసరికి అదిరిపడి చూసింది. ఎదురుగా శేఖర్ చిరునవ్వు నవ్వుతూ నిలుచున్నాడు.

'ఏం మధూ! నామీద అలిగావు. సినిమా ప్రోగ్రాం అంతా పాడు చేశావుకదూ!" లాలనగా అన్నాడు.

ఇంటిల్లిపాదికి ఆనందం చేకూర్చే

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

తప్పక చదవండి!

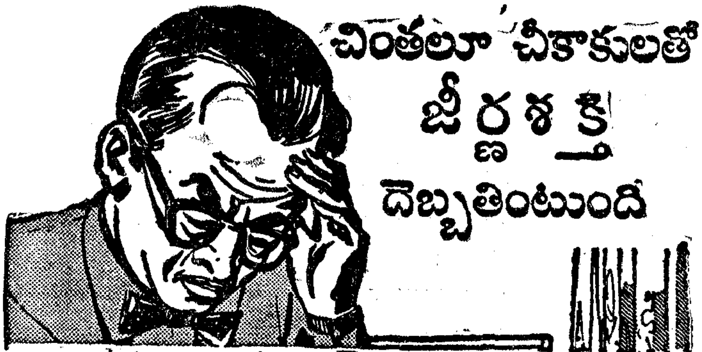

మన దేహంలో, ఉదరకోశంనుంచి మెదడుకుపోయే నరాలు కొన్ని ఉంటాయి. చింతలతో, ఉద్రేకంతో బుర్ర వేడెక్కినప్పుడల్లా ఈ నరాలు, జీర్ణకోశం పనిచేయకుండా బిగబట్టి, రక్తనాళాలలో ఎడ్రినాలిన్ వంటి రసాయనిక ద్రవ్యాలను గుమ్మరిస్తాయి. ఎప్పుడూ పనిచేస్తూవుండే వాళ్లకి ఇది ఉపకరించినా, కాయకష్టం తక్కువైనవారికి మాత్రం ఇందువల్ల జీర్ణశక్తి ధ్వంసం అవుతుంది. వ్యాపారస్థులలో మాటికి అరపైనుంది అజీర్తితో బాధపడడానికి ఇదే కారణం. ఏమైనా తినగానే నొప్పి వస్తుంది.

హ్యూలెట్స్ మిక్స్చర్ తీసుకుంటే నొప్పి వెంటనే తగ్గుతుంది. బాగా గుణం ఇస్తుంది. ఉదరకోశం లోపలినైపున ఇది కవచంలా కమ్ముకుంటుంది. కడుపులో మంట కలిగించే రసాయనిక ద్రవ్యాల తీవ్రతను అణచివేస్తుంది. ఆహారం చక్కగా కలిసి అరిగిపోవడానికి తోడ్పడుతుంది. 80 సంవత్సరాలుగా వైద్యులు దీనిని సిఫార్సు చేస్తున్నారు. పిల్లల అజీర్తికికూడా హ్యూలెట్స్ మిక్స్చర్ దివ్యంగా పనిచేస్తుంది.
అజీర్ణ విరేచనాలవల్లమందు కలిపిన హ్యూలెట్స్ మిక్స్చర్ వాడండి.

"హ్యూలెట్స్ మిక్స్చర్

పుచ్చుకోవడం మొదలుపెట్టినప్పటినుంచి నేను శుభ్రంగా భోజనం చేయగలుగుతున్నాను."

సి. జె. హ్యూలెట్ & సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
88/ఎ. నైనియప్ప నాయక్ వీధి, మద్రాసు-1)

మైథిలి సోఫానుండి రుస్సుమ్మని లేచింది. కోపంతో—ఆవేశంతో ఆమె ముఖం మరింత ఎర్రగా కందిపోయింది.

'శేఖర్‌గారూ! మీరు దయచేసి వెళ్లిపొండి. ఇంకెప్పుడూ నాతో మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించకండి. నా కిష్టంలేదు. మీ రిక్కడికి రాకుండా ఉంటే మంచిదనుకుంటా'' అంది తీక్షణంగా.

శేఖర్‌కి ఆమె మాటలు అర్థంకాలేదు.

"నీ వంటున్నది నాకేం అర్థం కావటంలేదు."

"నాకంతా తెలుసు. ఇక మమ్మల్ని మీరు మభ్యపెట్టలేరు. వెళ్లిపొండి. ప్లీజ్!" ప్రక్క గదిలోకి వెళ్లిపోయి తలుపులు భడేలుమని వేసేసుకుంది.

అవమానంతోను, అభిమానంతోను శేఖర్ ముఖం కందగడ్డలా ఎర్రబడి పోయింది. కొన్ని క్షణాలపాటు అలానే నిలుచుని మైథిలి బాకుపోటుల్లాంటి మాటలు వాడిగా హృదయాన్ని తాకుతుండగా గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగి బయటకు వెళ్లిపోయాడు. రేడియో తనదారిన తను 'త్యాయంగల విన్నపాలను' సాగించుకు పోతోంది. అంతా దూరాన్నుండి గమనించుతున్న పిరాయ్ నోరు నొక్కుకుంటూ నేలమీద కూర్చుండిపోయాడు.

మైథిలి పక్కమీద ఇటూ అటూ దొర్లుతూ మనస్సులోని ఆరాటాన్ని మరచిపోడానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది. కాని ఆ బాధ తగ్గేసూచన లేవీ కన్పించటం లే దామెకు. ఆదినం రెండుగంటలవరకు ప్రపంచంలో తనంత అదృష్టశాలిని లేదని మురిసిపోయింది. శేఖర్ తనపాలిట దైవమని, నోముల ఫలమని ఆశించింది. కాని, ఆ ఆశలన్నీ అడియాస లయిపోయాయి. శేఖర్ వంచకుడు. తనని—నాన్నని మంచి మాటలతో వంచించాడు. అమాయక హృదయాలతో చెలగాటమాడుతున్న వగటివేషధారి. అసలు సంగతి వినోద వాళ్ళు తనకు చెప్పకుండావుంటే తను అతన్ని ఈవేళ షాప్‌లో చూడకుండా వుంటే తన గతేమయ్యుండేది! వారం రోజుల క్రితం వినోద చెప్పిన విషయం మైథిలి మస్తిష్కంలో ఒక్కసారి మెరిసింది. వినోద తనకి శేఖర్ విషయమే చెప్పింది. శేఖర్ వాళ్ళ కాలేజీలో లెక్చరర్. అతడు ఈమధ్య క్రొత్తగా వచ్చిన ఫిజిక్సు లెక్చరర్ ఇంటికి తరుచు వెడుతున్నాడని, అతని భార్యతో చాల చనువుగా తిరుగుతున్నాడని, సినిమాలు షాపింగులు—ఒకటేమిటి అలాంటివి చాల జరుగుతున్నాయని కాలేజీలో ఆడపిల్లలంతా గోలగా చెప్పుకుంటున్నారని వినోద చెప్పింది. అప్పుడు తనా విషయాన్ని అంతగా పట్టించుకోలేదు. కాని ఈవేళ అనుకోని రీతిగా షాపింగుకి వెళ్లి, సిటీ ఎంపోరియంలోకి వెళ్తున్న శేఖరాన్ని మరో అందమైన, అమ్మాయిని కళ్లారా చూసింది. దుఃఖంతోనూ, రోషంతోనూ నిండిపోయిన మనస్సుతో ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది.

.... పది గంటలు కొట్టింది గడియారం. మైథిలి మంచం దిగి కిటికీ చేరువగా నిలుచుంది... ఈ మోసాన్ని తను సహించలేదు. శేఖర్‌ని తను

వింతమాత్రం క్షమించలేదు. అలాంటి మలిన చరిత్రునికి తన హృదయంలో స్థానం ఇవ్వలేదు. స్థిరనిశ్చయంతో తండ్రిగారి గదిలోకి నడిచింది మైథిలి. గదిలో దీపం వెలుగుతోంది. ప్రకాశరావుగారు చదువుకుంటున్నారు. కొన్ని క్షణాల వరకూ గుమ్మం దగ్గరే నిలుచుండిపోయింది. ఆమె నిలువెల్లా ముచ్చెమటలు పోస్తున్నాయి.

గుమ్మంలో అలికిడి విని ప్రకాశరావుగారు వెనక్కి తిరిగారు. గుమ్మంలో విషాదమూర్తిలా నిలుచున్న కూతుర్ని చూడగానే ఆయన హృదయం కంగారు పడింది.

'మధూ ! ఏం కావాలమ్మా ! ఇటురా'' అన్నారు.

మైథిలి తూరీగలా ముందుకు వాలి తండ్రి వొళ్ళో తలదాచుకు వలవలా ఏడ్చింది. కుమార్తె దుఃఖాన్ని చూసిన ఆయన కళ్ళు చెమ్మగిలినయ్.

'మధూ ! ఎందుకమ్మా. నాకు చెప్పు తల్లీ. నీ కెవరు కష్టం కలిగించారు. ఎందుకీ దుఃఖం.

'నాన్నా! నాకు శేఖర్‌గారిని చేసికోవడం ఇష్టం లేదు నాన్నా. ఈ పెళ్లి నాకు ఇష్టంలేదు'' అంది మైథిలి.

ప్రకాశరావుగారు నిశ్చేష్టితులయిపోయారు.

'మధూ ! ఏమిటమ్మా ! చంద్రశేఖరబాబులో ఏం లోపముంది ? నీవు మనస్ఫూర్తిగా కోరుకున్న సంబంధమేగా.''

''కారణాలు చెప్పమని నన్నేమీ అడగకు నాన్నా. ఈ పెళ్లి నాకు ఇష్టంలేదు. నామీద నీకేమాత్రం ప్రేమ ఉన్నా—ఈ సంబంధం రద్దు చేయి. లేక పోతే చావు తప్ప నాకు......

'మధూ !' అన్న అరుపు మైథిలి మాటల్ని అడ్డేసినయ్.

అప్రయత్నంగా ప్రకాశరావుగారి కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. కూతురు మాటలు ఆయన హృదయానికి రంపపుకోతలా ఉన్నాయి. ఒక్కగా నొక్క కుమార్తె. పసితనంలోనే తల్లిని గోల్పోయిన పిల్ల. తన ఆశలూ, ఆశయాలన్నీ కుమార్తెమీదే పెట్టుకు వచ్చాడాయన. అల్లారుముద్దుగా ప్రాణంలో ప్రాణంగా చూచుకు వచ్చారు. ఆ బిడ్డ కన్నీరు తను చూడలేడు. తనకున్న సర్వస్వమూ మధే! ప్రకాశరావుగారు నిట్టూర్చారు.

మనస్సులో చెలరేగుతున్న భావాలను పైకి కన్పించనీకుండా....

''సరేనమ్మా ! నీ ఇష్టప్రకారం జరిగిస్తాను. వెళ్ళు. పడుకో'' అంటూ తలనిమిరారు. మధు కళ్ళు తుడుచుకు లోపలకు వెళ్లిపోయింది. ఆమె వెళ్లినవంకే చూస్తూ ప్రకాశరావుగారు కూర్చుండిపోయారు. కూతురుభవిష్యత్తు ఏమి కానుందో అనే భయంతో ఆయన మనస్సంతా నిండిపోయింది. మనసావరించిన శేఖర్‌ను ఎందుకో నిరాకరించుతోంది. క్రుంగిపోతూంది. నిశ్చయమైన పెళ్లి రద్దుచేస్తే తన మధుకిక జన్మలో పెళ్లికాదు. అలా అని బలవంతంగా ఆమె నీపెళ్లికి ఒప్పింపలేడు. ఆమె మాటలు విని తొందరపడి పెళ్లి ఆపుచేయించనూలేడు. నెమ్మదిగా, సావకాశంగా ఈ విషయాన్ని ఆలోచించాలి. శేఖర్‌ని కలుసుకొని ఏ సంగతీ తెలిసికోవాలని నిశ్చయించుకున్నా డాయన.

మర్నాడు ప్రకాశరావుగారు కోర్టునుండి సరాసరి శేఖరంరూముకు వెళ్లారు. అప్పుడే కాలేజి నుండి వచ్చి కాఫీ తీసుకుంటున్న శేఖర్ ఆయన్ని చూసి చెయిర్‌లోనుండి లేచాడు. శేఖర్‌ని చూడ్డంతోనే ప్రకాశరావుగారు .... 'బాబూ! ఒక్కమాట అడుగుతాను. ఏమీ అనుకోవు కదూ! ఈమధ్య నీవూ, మధూ ఏమన్నా మాటా, మాటా అనుకున్నారా!'' అనేసారు. శేఖర్‌ముఖం వివర్ణమయిపోయింది. ఆయన అడిగిన ప్రశ్నకు .... చాలసేపటికి తేరుకుని జవాబిచ్చాడు.

''అలాంటిదేమీ జరగలేదండీ! కాని నిన్న మీరు వెళ్లినతర్వాత మైథిల్ని కలుసుకున్నాను. కఠినంగా మాట్లాడింది. ఇక రావద్దంది. ఎన్నడూ ఆమెతో మాట్లాడవద్దని హెచ్చరించింది'' అంటూ చెబుతూన్న శేఖర్ ముఖం అభిమానంతో, అవమానంతో ఎర్రబడిపోయింది. ప్రకాశరావుగారు నిట్టూర్చారు. శేఖర్ భుజంమీద చేయివేశా డాయన.

> మా వూరికి ఒక క్రొత్త సినిమా వచ్చింది. హాలువద్ద జనం కిక్కిరిసి వున్నారు. ఇంతలో ఒక బిచ్చగాడు 'క్యూలో' నిలబడి వున్న నా దగ్గరకువచ్చి.
>
> ''సినిమాకి ఒక అణాతక్కువయింది బాబయ్యా! నాకూ మీవలెనే క్రొత్త సినిమా చూడాలని ఎంతో ఆశగా వుంది బాబుగారూ! బాబ్బాబు! ఒక అణావుంటే ఇప్పించరూ!'' అని అన్నాడు.
>
> అపుడు నేను ఆ బిచ్చగాడితో ఇలా అన్నాను.
>
> ''ఒరేవ్! నీవుకూడా ఈ క్రొత్త సినిమా ఈవేళే చూడాలట్రా! రేపు చూడకూడదూ!
>
> నా మాటలకు వాడిచ్చిన సమాధాన మిది:
>
> ''రేపటిదాకా నేనూ, ఈ సినిమా, వుంటామని నికరం ఏమిటి బాబయ్యా!''అన్నాడు.
>
> జోస్యుల విశ్వమోహనరావు
> (గుంటూరు)

''నీవూ తొందరపడి ఏ నిర్ణయానికీ రాకు శేఖర్. మధు త్వరలోనే తన పొరపాటు తెలుసుకుంటుం దనుకుంటాను'' అన్నారు. శేఖర్ మాట్లాడలేదు. మరి కాస్సేపటికి ప్రకాశరావుగారు వెళ్లిపోయారు. ఆయన వెళ్లిపోయాక శేఖర్ చాలాసేపు ఆలోచిస్తూ కూర్చుండిపోయాడు. ఇక ఈ గాయపడిన మనస్సుతో తను ఆవూళ్ళో తలెత్తుకు తిరగలేడు. ఎంత త్వరగా ఈ ప్రాంతాల నుండి దూరంగా పోతే అంత మంచిది.

* * *

మర్నాడు — మూడుగంటలు కొట్టిందా గడియారం. మైథిలి కిటికీలోనుండి దూరాన నీరాయ్ తోటలో మొక్కలకు గొప్పులు తవ్వుతూంటే చూస్తూ పరధ్యానంగా కూర్చుంది. ఎంత వద్దువద్దనుకున్నా 'శేఖర్' అనే మూడక్షరాలు ఆమె మనస్సులో పదేపదే మార్మోగుతున్నాయి.

''అమ్మాయిగారూ'' .... ఎవరో పిలిచినట్లయి వెనక్కు తిరిగి చూచింది మధు. పన్నెండేళ్ల కుర్రాడు అంటించబడిన కవరు నందించి, 'అయ్యగారికి' అంటూ వెళ్లిపోయాడు. ఎడ్రను చూసి మధు అది శేఖర్ రాసిన ఉత్తరమని గ్రహించింది. ఆ ఉత్తరాన్ని తండ్రిగారికి అందించకూడదు. చదవకుండానే చించివేయాలి— అనుకుంటూనే మనస్సులో ఏదో ఉత్కంఠ ఆరాటం ఎక్కువ కాగా...కవరు చించి అనుకోకుండా కాగితాన్ని బయటకు లాగింది.

ప్రకాశరావుగారికి,

నేను ఈవేళే ఇంటికి వెళ్లిపోతున్నాను. బహుశా మళ్లా మీకు కనుపించను. ఇక ఈ ప్రాంతాలకు రావాలని లేదు. వెళ్లిపోయేముందు మీకు చెప్పకుండా వెళ్లిపోయేందుకు మనస్సు ఒప్పుకోలేదు. అందుకే ఈ చివరిసెలవు తీసుకుంటున్నాను. నావలన మీకూ, మీ కుటుంబానికీ ఎలాంటి బాధ అయినా కలిగించితే క్షమించండి. నే నెక్కడున్నా మీకు ఆత్మీయుడనే. మిమ్మల్ని తలుచుకుంటూనే ఉంటాను. నా అవసరం మీ కెన్నడయినా కావలసి వస్తే (బహుశా అలాంటి అవకాశం రాదనుకుంటాను) ఈ వూళ్ళోనే మా పెద్దనాన్నగా రమ్మాయి భర్త రాఘవరావు ఫిజిక్స్ లెక్చరర్‌గా ఉన్నాడు. అతని ద్వారా నా ఉనికి మీకు తెలియగలదు. ఇంతకాలమూ గడిపిన మీ సహచర్యానికి ఎంతో కృతజ్ఞుడను.'' నమస్కారములతో ''శేఖర్.''

మైథిలి ఉత్తరం పొంతంగా చదివింది. మళ్లా చదివింది. మళ్లా—మళ్లా—ఎన్నోమారులు చదివింది. చూస్తుండగానే ఆమె విశాలనేత్రాలు కన్నీటితో నిండిపోయాయి. ''పెదనాన్నగా రమ్మాయి'' అన్న మాటలే మాటిమాటికి ఆమె కళ్లముందు కనిపించసాగింది. తాను తొందరపడిందా ! మధుకు ఏమిచేయాలో తోచలేదు. ఉత్తరం పట్టుకొని డ్రస్సైనా మార్చకుండా వినోద దగ్గరకు పరుగెత్తింది.

వినోద సోఫామీద అర్ధశయనంగా వాలి అరమోడ్పు కన్నులతో రేడియోలో తెలుగు సంగీతం వింటోంది. మధు ఆమె దగ్గరకి వెళ్ళేసరికి

రేడియోలో 'ఆర్కెస్ట్రా రిథ్మ్‌బాండ్' అంటూ ప్రణయ సంగీతం ఆలాపిస్తున్నారు.

"వినూ! అన్న పిలుపు విని వినోద చటుక్కున లేచి రేడియోలో ట్యూన్ చేసింది. మధు ఉత్తరం ఆమె మీదికి విసిరి 'నస్పెం చేయనంటావో చెప్పు' అంది. వినోద గబగబా ఉత్తరం చదివేసి తెల్లబోతూ మధువంక కంగారుగా చూసింది.

'ఏమిటే మధూ ఇదంతా. ఏమన్నా పాడాపుడి చేశావా ఏం. ఆ తర్వాత తెలిసింది నాకు ఆ ఫిజిక్సు లెక్చరర్ భార్య మీ శేఖర్‌గారి పెదనాన్న కూతురని. నీకు చెబుదా మనుకుంటూనే ఏం కొంప మునిగిందిలే అనుకుంటూ గడిపేశా! ఏం జరిగిందే మధూ! అరె" .... ఆమె నోరు మాతబడింది.

మైధిలి కళ్లనుండి కన్నీటికాలువలు అంతు లేకుండా ప్రవహించుతున్నాయి.

"ఏం చేశావా? మీ అందరి మాటలు విని ఆవేశంతో తొందరపడి ...." ఇక చెప్పలేక రెండు చేతులతో మొహాన్ని కప్పుకుంది మధు. వినోద మొహం చిన్నబోయింది.

'ఎంతపని చేశావు మధూ! ఏదో పెద్ద గొడవ చేసేఉంటావు. ఇప్పటికయినా మించిపోయిందిలేదు. ఒక్కసారి అయన్ని కోరితే సరి. [illegible] తిరిగి నిన్ను వెదుక్కుంటూ వస్తాడు' అంది వినోద.

మైధిలి చటుక్కున లేచి కొంగుతో మొహాన్ని తుడుచుకొని గబగబా ఇంటికి వెళ్లిపోయింది.

ఉత్తరం పట్టుకొని ఆమెకూడా పరుగెత్తింది వినోద. గదిలో తలుపులు బిడాయించుకు బోర్లా పడుకున్న మైధిల్ని చూసేసరికి ఏం చేయాలో తోచలేదు, వినోదకు. మైధిలి ప్రశాంతకరమయిన మనస్సులో అసలు ఈ అలజడికి నాంది కలిగిం

(45-వ పేజీ చూడండి)

ప్రియ మిత్రమా
నీ భార్య
టినోపాల్
ఉపయోగించదా?

మీ భర్తయొక్క చొక్కాలవం గతి ఏమిటి? ఒక్కొకప్పుడు శుభ్రమైన గుడ్డలు కూడా ఎరువు ఛాయలో విర్లిప్తంగా వుంటాయి. తెలుపునూలు గుడ్డలను, రేయాన్ గుడ్డలను ఉతకడంతో సేసరికాదు అని మీరు గమనిస్తారు. ఉతకిన తరువాత టినోపాల్ పెట్టిన అది అద్భుతంగా ఎంత తెల్లంగా ఉంటాయో చూడండి! మీ చాకలి వానిని కూడా దీనినే ఉపయోగించమని చెప్పండి. జ్ఞాపకముంచుకోండి....ప్రతివారున్ను 'టినోపాల్'ని ఉపయోగించుచున్నారు.

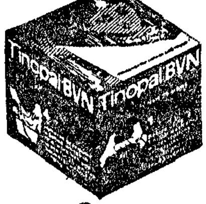

Geigy

టినోపాల్ జె. ఆర్. గెయిగీ, ఎస్. ఎ. బసై, స్విట్జర్లెండ్ వారి రిజిస్టరుచేయబడిన ట్రేడు మార్కు.

కొంచెము టినోపాల్ తెల్లని దుస్తులను అన్నిటికన్న తెల్లగా చేయును

తయారుచేయువారి:
సుహృద్ గెయిగి లిమిటెడ్ వారి వాడి బరోడా

ఏకైక డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
సుహృద్ గెయిగి ట్రేడింగ్ లిమిటెడ్
పి. ఒ. బాక్స్ నెం. 965, బొంబాయి 1

SISTA'S-SG. 139

అలజడి

(20 వ పేజీ తరవాయి)

తింది తను. ఎలాగోలా ప్రయత్నించి మధూ శేఖరులను విడదీసింది. అప్పు మధు ఈ జన్మలో తనని క్షమించదు. ముఖం చూడదు....

గేటుముందు కా రాగిన చప్పుడైంది. పంజరం లోని మైనా "వచ్చారా బాబాయ్" అంటూ పలక రించింది. వినోద చప్పున వంటింట్లోకి పరు గెత్తి వంటవాడి దగ్గర్నుండి కాఫీ, టిఫిన్ పట్టు కొని ప్రకాశరావుగారి ఆఫీస్‌రూంలోకి దౌడు తీసింది.

వెలవెలబోతూన్న మొహంతో వినోద చెప్పిన దంతా విన్న ప్రకాశరావుగారు చిన్నగా నవ్వారు.

'మమ్మల్ని క్షమించండి బాబాయ్. ఈ సమ స్యని మీరు పరిష్కరించుతారనే నా ఆశ. లేకపోతే— లేకపోతే—మధు నన్ను ఈ జన్మలో క్షమించదు.' విచారంతో తల వంచుకు కూర్చున్న వినోద తల మీద చేయి వేశారు ప్రకాశరావుగారు.

"నీవేమీ దిగులుపడకు తల్లీ—అంతా నేను చూచుకుంటాను. నీ విక ఇంటికి వెళ్ళు" అంటూ ఆమెను బుజ్జగించారు. వినోద వెళ్లిపోయింది.

చదువుకుంటున్నారన్న మాటేగాని ఈ ఆడ పిల్లలకు తొందరా, ఆవేశాలూ ఎక్కువ. ఎట్లా బ్రతుకుతారో ఏమో .... ప్రకాశరావుగారు వెడు తూన్న వినోదనీ, మధునీ తలుచుకుంటూ అను కున్నారు. ఆ తర్వాత కాగితంమీద ఏదో వ్రాసి వీరాయ్ కిచ్చి డ్రస్సు మార్చుకుని మధును పల్క రించనైనా పల్కరించకుండా క్లబ్బుకు వెళ్లి పోయారు

* * *

ఆవేళతో కాలేజీలు మూసివేస్తారు. శేఖర్ వెళ్లిపోతున్నాడు. ఇక మళ్లా తనకి కనిపించమన్నా కనిపించడు. తనిప్పుడేం చేయాలి. తాను చేసిన పొరపాటు క్షమించరానిది. శేఖర్, నాన్నగారూ కూడా తనను క్షమించరు. తన కుమార్తెలో ఇంతటి చపలత్వ ముందేమని ఆయన ఎంతో బాధపడతారు. తా నది భరించలేదు. తను చేసిన అపరాధానికి శిక్ష అనుభవించక తప్పదు. అంతకు మించి గత్యంతరం లేదు.... ఈ ఆలోచనలు మెదడును దొలిచివేస్తుండగా మైథిలి బాగా చీకటి అయ్యేవరకూ గదిలోనే గడిపివేసింది. మళ్లా వినోద దగ్గరకు వెళ్లా లనుకుంది. కాని ఇప్పుడు ఎవరూ ఏమి చేయలేరు. అంతా మించిపోయింది.... తోటలో చల్లనిగాలి ప్రశాంతంగా వీస్తోంది... మౌనంగా తోటలోకి నడచిపోతున్న మధును చూసి మైనా 'అక్కాయ్' అంటూ పలకరించింది. మధు జవాబీయలేదు... ప్రకాశరావుగా రింకా ఇంటికి రాలేదు. తండ్రిగారు రాగానే ఆయన భుజం మీద తలవాల్చి గట్టిగా ఏడవా లనిపిస్తోంది, ఆమెకి .... కుర్చీమీద కూర్చుని ఎదురుగా ఉన్న టేబిల్‌మీద తలవాల్చి తండ్రి రాకకోసమే నిరీ క్షిస్తోంది మధు.

[illegible] దృష్టిని చూసి నవ్వుకుంటూన్నట్టు తీగలాగ సాగేయి....అవతలి దొడ్లో నుండి, వీరాయ్, వంట వాడూ కీచులాడుకుంటున్న చప్పుడు కొద్ది కొద్దిగా వినవస్తోంది. మైథిలి మనస్సు ఎక్కడో పరిభ్రమిస్తోంది. గేటు కిర్రుమంది. మధు తల ఎత్తలేదు. అలాగే నీరసంగా తలవాల్చి బల్లమీద ఒరిగిపోయి ఉంది.

వీరాయ్ ద్వారా ప్రకాశరావుగారు పంపిన లేఖని చదువుకొని ఆయన కోరిక కాదనలేక వచ్చిన శేఖరం గేటు తెరచుకు లోపలకువచ్చాడు. ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. పంజరంలో మైనా ముడుచుకు నిద్రపోతోంది. తోటలో ఎవరూ లేరు..,

అటూ యిటూ చూసి...వీరాయ్! అంటూ పిలి చాడు.

ఆ క్షణంలోనే అతనికి తోటలో సిమెంటు తెల్లని చీరతో వనదేవతలా బల్లమీద తలవాల్చి పడుకున్న మైథిలి కనుపించింది. వెనక్కి తిరగ బోయాడు. అదే సమయంలో మైథిలి అతన్ని చూసి తెల్లబోయింది. ఒక్క క్షణంపాటు నాలుగు కళ్ళూ కలుసుకున్నాయి. మౌనంగా కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి.

'క్షమించండి. మీ నాన్నగారు ఎందుకో రమ్మంటే ....' అంటూనే శేఖర్ వెనుదిరిగాడు.

మధు తన్ను తాను మరిచిపోయింది. ఇది అమూల్యమైన క్షణం. ఈ క్షణాన్ని తను పాడు చేసుకుంటే .... ఈ జన్మలో తనకి శాంతి అనేది ఉండదు....

'వెళ్లిపోకండి ...., నా కోసం ....' అంతే ! ఇక మాట్లాడలేక చేతులతో మొహాన్ని కప్పివేసుకుంది. శేఖరం ఆశ్చర్యపోతూ ఆమెవంక చూశాడు. మధు నిశ్శబ్దంగా ఏడుస్తోంది. శేఖర్ గాంభీర్యమంతా మంచులా కరిగిపోయింది. తన్ను తాను మరచి పోయాడు....

'మధూ ! అంటూ ఆమెకి దగ్గరగా వచ్చాడు. చొరవ తీసుకొని ఆమె ముఖంమీద చేతులు తొల గించాడు అశ్రువులతో మలినమయిన ఆమె మొహాన్ని చూచి ఎంతో బాధపడ్డాడు..

"మధూ ! ఏమిటిది ! ఎందు కిలా దుఃఖి స్తున్నావు..."

"నన్ను క్షమించండి. తొందరపడి మిమ్మల్ని బాధించాను. అవమాన పరిచాను' .... మధు నెమ్మ దిగా అంది.

శేఖర్ హృదయం తేలిక పడింది. అమ్మయ్య ! అనుకున్నాడు. మొహాన చిరునవ్వు వెలిగిపోతూం డగా మధుకి మరింత చేరువగా వచ్చాడు.

ఆమె ముఖాన్ని మునివేళ్లతో పైకెత్తి ఆమె కళ్లల్లోకి ప్రేమగా చూశాడు.

'మధూ' తీయగా పిలిచాడు.

మైథిలి అతని గుండెల్లో తలదాచుకుంది.

'ఎందు కిలా చేశావు మధూ?' అసలు కారణం ఏమిటి ?' అని అడగా లనిపించింది శేఖర్‌కి. కాని జరిగిపోయినసంగతు లన్నీ మళ్ళా, మళ్ళా అడు గుతూ ఆమెని బాధ పెట్టటం ఇష్టంలేకపోయిం దతనికి. తర్వాత—తర్వాత మధే చెబుతుంది తనకి అన్ని సంగతులూ ......

పండిత
డి గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
ఆరోగ్యానికి బలానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17

మీ అందానికి
గ్లోరియా అనే సౌందర్యపోషక ద్రవం, ముదిరూపును పోగొట్టి మీ ముఖానికి, చక్కని లేతదనాన్ని కాంతిని తెచ్చును మొటి మలు, మచ్చలు ముడుతలు, ఎండకు వచ్చిన నలుపును పోగొ ట్టి, ముఖాన్ని తెలుపుచేసి మీ అందాన్ని రోజు రోజుకీ ఎక్కువ చేయును మొదటి పూతలోనే కొంత అందము వచ్చును వాడి చూస్తే విడువరు అన్నిషాపులలోను దొరకును
[illegible]
దుడు ప్రసాద్

హోమ్ సినీప్రొజక్టర్ 15రు/లకే

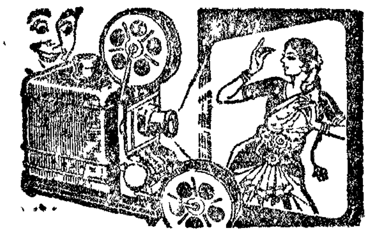

అద్భుతమైన గృహవినోద సాధనము, కల్పన, సాహసము, అద్భుతముగల సన్ని వేశము లెన్నో యీ ప్రొజక్టరుతో మీ యింటియందే చూడండి. ఇది టార్చితో లేక ఎసి/డిసి ఎలెక్ట్రిసిటితో పనిచేయు ను. ఉపయోగించదగు ఫిల్ము 35 ఎం.ఎం. బొమ్మలు తెరపై సజీవముగా పలురంగు లలో నటించును. మీకు ఆశ్చర్యము కలు గును అనేకులు ఆకర్షింపబడుదురు. ధర రు 15/- 40 అ॥ ఫిలిం 4' × 3' సైజు స్క్రీను. దాని పనిచేయించే విధము, ఫిలిములపట్టి ఉచితం. పోస్టేజి రు 4-50 అదనం. డీలక్స్ స్పెషల్ ప్రొజక్టర్ ధర రు 25/- 60 అ॥ ఫిలిం & 4' × 3' సైజు స్క్రీను. దాని పనిచేయించే విధ ము, ఫిలిములపట్టి ఉచితం. పోస్టేజి రు. 5 అదనం. అందరు కోరుచున్నారు! నేడే ఆర్డరు పంపండి.

HOLLYWOOD CINEMA CORP (Regd.)
2194 Kalyanpura, Turkman Gate, (12
DELHI-6